

Maria Niewiadoma

WYMOGI OSTROŻNOŚCIOWE DOTYCZĄCE NADZORU BANKOWEGO NA POZIOMIE PONADNARODOWYM W ASPEKCIE KONTROLI BANKÓW

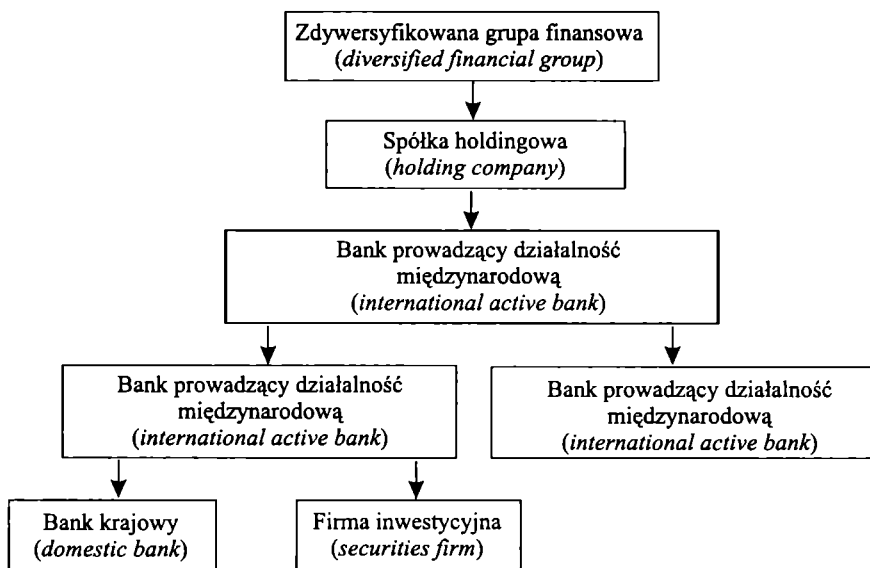
1. Wstęp

Harmonizacja systemów regulacji finansowej i nadzoru bankowego na świecie nabiera szczególnego znaczenia – zwłaszcza dla rynków finansowych – w sytuacji gdy poszerzają się granice Unii Europejskiej. Ustalanie wymogów nadzoru bankowego w państwach Unii Europejskiej jest oparte na dokumentach Komitetu Bazylejskiego ds. Nadzoru Bankowego¹. Wprawdzie utrzymanie trwałości systemu bankowego nie leży wprost w kompetencjach nadzoru, jednak w sytuacjach, gdy istniejące formy działalności jednostek sektora finansowego budzą zastrzeżenia, bo np. obniżają bezpieczeństwo deponentów, następuje konkretna reakcja nadzoru bankowego. Aby w skali makroekonomicznej, tzn. w różnych państwach, banki mogły rozwijać swoją działalność jako zdywersyfikowane grupy finansowe (rys. 1), muszą bazować na podstawowych zasadach w zakresie wymogów ostrożnościowych. Które z nich są szczególnie ważne z punktu widzenia kontroli banków?

Praktyka gospodarcza podpowiada bardziej skomplikowane połączenia banków i innych jednostek prowadzących działalność w ramach realizacji bankowych czynności aktywnych, pasywnych i pośredniczących (niż ujęte na rys. 1). Stąd konieczność systematycznego nadzoru, kontroli, inspekcji czy audytu tych międzynarodowych grup finansowych w skali ponadnarodowej.

Celem niniejszego opracowania jest przedstawienie ważniejszych aspektów podstawowych regulacji ponadnarodowych – o charakterze fakultatywnym – stanowiących zabezpieczenie dla uczestników międzynarodowego rynku finansowego, skierowanych do banków. Są to tzw. zasady efektywnego nadzoru bankowego,

¹ Dokumenty Komitetu Bazylejskiego ds. Nadzoru Bankowego – www.nbp.pl 23 września 2004 r.

Rys. 1. Przykładowy schemat organizacyjny zdywersyfikowanej grupy finansowej
Źródło: opracowanie własne na podstawie [10, s. 5].

opracowane przez Komitet Bazylejski, ze szczególnym uwzględnieniem zasad od 6 do 15, dotyczących regulacji wymogów ostrożnościowych.

2. Wstępne wymogi dotyczące efektywnego nadzoru bankowego w skali ponadnarodowej

Każdą instytucję zajmującą się nadzorem nad bankami cechuje wysoki poziom efektywności, jeśli posiada:

- a) wyznaczony zakres obowiązków i celów,
- b) odpowiednie kryteria i ramy prawne odnoszące się do procesu licencjonowania instytucji bankowych,
- c) uprawnienia niezbędne do kontroli przestrzegania przepisów prawa,
- d) ochronę prawną nadzorców bankowych,
- e) ustalony tryb wymiany informacji między pracownikami sprawującymi nadzór bankowy,
- f) objętą prawem ochronę poufnego charakteru wymiany informacji w nadzorze bankowym [1, s. 12].

Jednak pamiętać należy, że to nie ponadnarodowe ustalenia czy nadzór bankowy są odpowiedzialne za wewnętrzne systemy zabezpieczeń i gwarancji bankowych na poczet ponoszonego ryzyka. Praktyka gospodarcza podpowiada, że upadłość banków staje się w dobie gospodarki rynkowej – z racji wysokich kosztów publicznych systemu bankowego – nawet sprawą rangi politycznej.

Regulacje ponadnarodowe obejmują także ocenę procedur i praktyk banków w zakresie:

- **działalności operacyjnej**, w tym efektywne monitorowanie: zarządzania portfelem kredytowym, np. w celu zapobiegania nadużyciom wynikającym z kredytowania podmiotów powiązanych, limitów koncentracji w portfelu kredytowym celem ograniczenia ryzyka banku wobec pojedynczych klientów, polityki i procedur identyfikacji i kontroli ryzyka kraju i ryzyka transferu dotyczącego kredytowania na rynku światowym z uwzględnieniem poprawnego poziomu rezerw,
- **działalności finansowej**, w tym świadczenie usług konsultacyjno-doradczych stałym klientom rezydentom i klientom nierezydentom,
- **działalności inwestycyjnej** (np. nabywanie i zbywanie nieruchomości) [3, s. 15].

Ocena jakości aktywów, adekwatność odpisów na rezerwy z tytułu ryzyka bankowego w zakresie pozycji bilansowych i pozabilansowych – to kolejne elementy poddawane kontroli nadzoru bankowego w ramach wskazań ponadnarodowych. Ważnym zadaniem nadzoru jest zaznajomienie się z systemem kontroli wewnętrznej i audytu wewnętrznego w bankach pod względem efektywnej struktury organizacyjnej podporządkowanej tym celom, rozdzielonych funkcji i wyznaczonych odpowiedzialności, opracowanych strategii zarządzania ryzykiem oraz monitorowania efektywności procedur kontroli ryzyka.

Zasady efektywnego nadzoru bankowego o wymiarze makroekonomicznym czy ponadnarodowym oparte są na następujących wstępnych założeniach [1, s. 17]:

- generalny cel nadzoru stanowi stabilność i zaufanie do systemu finansowego (tzn. dążenie do minimalizacji ryzyka straty po stronie wierzycieli banku);
- propagowanie przez nadzorców przestrzegania dyscypliny rynkowej następuje przez kontrolowane instytucje finansowe, ich zarządy, rady dyrektorów (*board of directors*) i jednostki wyższego szczebla (*senior management*);
- nadzorcy bankowi powinni:
 - być niezależni pod względem operacyjnym,
 - mieć dostęp do środków technicznych i finansowych,
 - mieć formalnie i prawnie nadane uprawnienia do gromadzenia informacji w ramach prowadzonych inspekcji, kontroli i rewizji,
 - odznaczać się wysokim poziomem wiedzy w zakresie znajomości prowadzonej przez bank działalności², aby doskonalić optymalne zarządzanie ryzykiem bankowym;
- ważną rolę pełni współpraca z innymi nadzorcami, w sytuacjach, gdy:
 - operacje bankowe są realizowane przez bank w różnych państwach,
 - nadzorcy bankowi realizują swoje czynności w oddziałach banku funkcjonującego poza granicami jednego państwa;

² W literaturze spotyka się podział na banki komercyjne, wyspecjalizowane, inwestycyjne, uniwersalne – w zależności od rodzaju prowadzonej działalności operacyjnej.

- każdy bank powinien posiadać właściwe środki na podejmowanie ryzyka bankowego, na co składa się m.in. adekwatny kapitał, efektywne systemy kontroli i audytu, zarząd oraz rzetelna księgowość.

3. Podstawowe zasady dotyczące regulacji wymogów ostrożnościowych w ujęciu ponadnarodowym

W celu zapobieżenia słabościom systemu bankowego krajów rozwiniętych (z Grupy 10) i rozwijających się, Komitet Bazylejski ds. Nadzoru Bankowego podjął działania wzmacniające nadzór ostrożnościowy we wszystkich krajach (www.bis.org/alert/htm). Efektem tych prac są dwa opublikowane dokumenty:

1) Zasady Bazylejskie – zbiór podstawowych zasad efektywnego nadzoru bankowego³,

2) okresowo aktualizowane – w odniesieniu do podstawowych Zasad Bazylejskich – kompendium zaleceń i wytycznych standardów Komitetu Bazylejskiego.

Zasady Bazylejskie zostały przygotowane z zamiarem stanowienia swoistych wytycznych dla władz krajowych nadzoru bankowego w państwach uczestniczących w międzynarodowym systemie finansowym, z uwzględnieniem wpływu instytucji typu Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Bank Światowy i in. Funkcjonują regionalne grupy nadzoru (np. Grupa Nadzorców Bankowych z Europy Środkowej i Wschodniej), które wspierają przyjmowanie Zasad Bazylejskich przez swoich członków.

Zbiór podstawowych zasad efektywnego nadzoru bankowego (tzn. Zasady Bazylejskie) obejmuje następujące zasady:

- **zasadę 1**, dotyczącą warunków wstępnych efektywnego nadzoru bankowego,
- **zasady od 2 do 5**, dotyczące licencjonowania i struktury,
- **zasady od 6 do 15**, dotyczące regulacji wymogów ostrożnościowych,
- **zasady od 16 do 20**, dotyczące metod ciągłego nadzoru bankowego,
- **zasadę 21**, dotyczącą wymogów informacyjnych,
- **zasadę 22**, dotyczącą formalnych uprawnień nadzorców,
- **zasady od 23 do 25**, dotyczące bankowości transgranicznej [1, s. 9].

W niniejszym opracowaniu zostaną omówione wyłącznie zasady dotyczące regulacji wymogów ostrożnościowych.

Zasada 6. Adekwatność kapitałowa

Minimalne wymogi w zakresie adekwatności kapitałowej wchodzą w zakres kompetencji nadzorca bankowego [9, s. 6]. Wiąże się to z uwzględnieniem poten-

³ Zasady Bazylejskie zostały pierwotnie opracowane w 1997 r., tj. przed przystąpieniem Polski do UE, ale Polska – oprócz innych 8 krajów – również uczestniczyła w pracach grupy przygotowującej ich treść.

cialnego poziomu ryzyka⁴ konkretnego banku, z definicją składników kapitału oraz ze zdolnością do zaabsorbowania ewentualnych strat. Ten wstępny wymóg ostrożnościowy jest szczególnie ważny dla banków funkcjonujących na międzynarodowym rynku finansowym, czyli w dobie koncentracji zasobów majątkowych dotyczy praktycznie każdej instytucji finansowej. Adekwatny kapitał kontrolowany przez nadzór bankowy oznacza, że banki mają odpowiednie środki na podejmowanie różnych form ryzyka bankowego. Według I filaru Nowej Bazylejskiej Umowy Kapitałowej, obliczanie sumy minimalnych wymogów kapitałowych banku komercyjnego z tytułu ryzyka kredytowego, rynkowego i operacyjnego⁵ oznacza analizę m.in. takich pozycji, jak:

- kapitał regulacyjny,
- aktywa ważone ryzykiem,
- minimalny wskaźnik relacji kapitału do aktywów ważonych ryzykiem.

W praktyce różnych państw występują jednak pewne indywidualne wyjaśnienia konkretnych haseł, niezbędne do zrozumienia istoty adekwatności kapitałowej, np. pojęcie kapitału regulacyjnego nie jest w pełni porównywalne, ponieważ:

- **w polskich przepisach** oznacza kapitały (fundusze) własne podwyższone o kapitał krótkoterminowy i pomniejszone o kwotę przekroczenia progu koncentracji kapitałowej,
- **w dyrektywach UE** oznacza podstawowy zarejestrowany kapitał, podwyższony o pożyczki podporządkowane i pomniejszony o akcje w podmiotach finansowych oraz o 100% kwoty wartości niematerialnych i prawnych [4, s. 64-72].

Wyższy poziom lub profil ryzyka, brak pewności co do jakości aktywów bądź inne negatywne cechy sytuacji finansowej banku – potwierdzone przez nadzorcę bankowego – wiążą się z wymogiem wyższych minimalnych współczynników kapitałowych. Nadzorcy bankowi ustalają minimalne wymogi w zakresie współczynnika kapitałowego dla banków aktywnych na rynku światowym oraz skonsolidowanych i nieskonsolidowanych (tzw. *solo basis*) na poziomie 4% kapitału kategorii pierwszej i 8% całego kapitału (kategoria pierwsza +kategoria druga) w stosunku do aktywów ważonych ryzykiem⁶.

Zasada 7. Standardy udzielania kredytów oraz proces monitorowania kredytów obejmują:

- ostrożną politykę kredytową w formie pisemnych procedur w zakresie zasad udzielania, zatwierdzania kredytów oraz prowadzenia w poprawny sposób dokumentacji kredytowej bez wywoływania konfliktu interesów,
- Proces ciągłego monitorowania polityki inwestycyjnej w celu wewnętrznej oceny oraz klasyfikacji dokonywanych inwestycji oraz weryfikacji w czasie i przestrzeni przedsięwzięć inwestycyjnych.

⁴ Na ryzyko ponoszone przez bank składa się m.in. ryzyko rynkowe, kredytowe, operacyjne, płynności, kursowe, stopy procentowej, kraju, transferu, projektu inwestycyjnego.

⁵ Te elementy ryzyka mają największy wpływ na ogólny poziom ryzyka bankowego [10, s. 7].

⁶ Współczynniki te są uznawane za minimum i w praktyce przez nadzorców bankowych często jest wymagany wyższy ich poziom.

Zasada 8. Ocena jakości aktywów oraz adekwatności rezerw celowych i rezerw na wypadek strat z tytułu kredytów

Nadzorcy powinni poddawać kontroli politykę banku dotyczącą okresowego przeglądu:

- portfela udzielonych kredytów (w tym szczególnie kredytów nieregularnych),
- prawidłowości klasyfikacji aktywów w bilansie banku,
- dokonanych odpisów na rezerwy celowe z tytułu aktywów (dotyczących m.in. kredytów nieregularnych),
- mechanizmu szacowania wartości posiadanych zabezpieczeń i gwarancji jako pozycji pozabilansowych w aspekcie narażenia na nieprzewidywalne ryzyko i posiadania na tę okoliczność adekwatnego kapitału.

Zasada 9. Koncentracja ryzyka i duże narażenie na ryzyko

Banki powinny wypracować własne systemy informacji zarządczej, dzięki którym następuje identyfikacja koncentracji ryzyka w portfelu kredytowym. Zadaniem nadzorcy jest ustalanie limitów ostrożnościowych, które ograniczą poziom narażenia banku wobec poszczególnych dłużników bądź powiązanych grup dłużników (np. w ramach grup kapitałowych), a także wobec innych form koncentracji ryzyka. Poziom ustalonych przez nadzorców limitów ostrożnościowych w odniesieniu do kapitału zaangażowanego w grupy kredytobiorców jest zróżnicowany w różnych krajach i mieści się w przedziale 10-25%.

Zasada 10. Kredytowanie podmiotów powiązanych

Przeciwdziałanie nadużyciom związanym z kredytowaniem powiązanych ze sobą spółek i osób prywatnych jest poddawane efektywnemu monitorowaniu przez nadzorców bankowych, którzy w precyzyjny sposób analizują:

- procedury udzielania kredytów podmiotom powiązanim;
- mechanizmy obiektywnej oceny warunków zabezpieczania udzielonych kredytów;

Przy ocenie adekwatności kapitałowej banku dopuszcza się nawet możliwość odliczania przez nadzorców bankowych kwot udzielonych przez bank kredytów podmiotom powiązanim od kapitału.

Zasada 11. Ryzyko kraju i transferu

Ze względu na specyfikę systemu finansowego w różnych krajach nadzorcy bankowi muszą być pewni, że banki – posiadając adekwatne rezerwy – prowadzą właściwą działalność identyfikacji, monitorowania i kontroli w zakresie portfela kredytowego i inwestycyjnego na rynku światowym:

- *ryzyka kraju*, co wiąże się ze środowiskiem ekonomicznym, politycznym i społecznym kraju macierzystego kredytobiorcy i jest szczególnie istotne przy udzielaniu kredytów zagranicznym rządów i agencjom rządowym oraz
- *ryzyka transferu*, który występuje wówczas, gdy zobowiązanie dłużnika nie jest denominowane w walucie miejscowej; wówczas waluta zobowiązania może okazać się niedostępna dla dłużnika w trudnej sytuacji finansowej.

Możliwość zaistnienia sytuacji poddających w wątpliwość przyszłą stabilizację finansową banku powoduje, że nadzorcy bankowi powinni mieć prawo do podejmowania samodzielnych decyzji w kwestii indywidualnych ustaleń zmian metodologii obliczeń adekwatnych rezerw na takie ryzyka.

Zasada 12. Zarządzanie ryzykiem rynkowym

Nadzorcy bankowi zajmują się również zagadnieniami pomiaru, monitorowania i kontroli potencjalnych strat z tytułu posiadanych pozycji bilansowych i pozabilansowych ze względu na ruchy cen rynkowych. Twierdzi się, że uzasadnionym jest nadawanie nadzorcom bankowym uprawnień do nakładania konkretnych limitów lub specjalnych obciążeń kapitału z tytułu narażenia na wysoki poziom ryzyka rynkowego w tym banku, w którym jest to szczególnie uzasadnione, np. ryzyko rynkowe jest szczególnie dostrzegane w portfelu handlowym banku podczas realizacji otwartych operacji dewizowych w okresach niestabilności kursów.

Zasada 13. Zarządzanie innymi rodzajami ryzyka

Rozwój nowych technologii na rynkach finansowych prowadzi do wzrostu znaczenia takich elementów niepewności, jak:

- ryzyko stopy procentowej,
- ryzyko zarządzania płynnością,
- ryzyko operacyjne.

Ryzyko stopy procentowej obejmuje formy ryzyka takie, jak: ryzyko przeszacowania (*repricing risk*), ryzyko krzywej dochodowości (*yield curve risk*), ryzyko bazowe (*basis risk*), opcjonalność (*optionality*). Wśród nich na szczególną uwagę zasługuje analizowany przez nadzorcę bankowego system zarządzania płynnością, który tworzą: procedura informacji zarządczej, centralna kontrola płynności (oparta na finansowych wskaźnikach pomiaru płynności), syntetyczna analiza potrzeb w zakresie finansowania netto według różnych opcji oraz dywersyfikacji źródeł finansowania na wypadek utraty płynności. Ryzyko operacyjne występuje w sytuacjach nieprzewidzianych, np.: uszkodzenia systemów operacyjnych, zdarzeń losowych czy klęsk żywiołowych (pożaru, powodzi) lub w działaniach niezrealizowanych w sposób poprawny, optymalny (np. wobec wad mechanizmów kontroli wewnętrznej i zarządzania instytucją). Nadzorcy bankowi poddają wówczas ocenie m.in. efektywność opracowanego planu awaryjnego.

Zasada 14. Mechanizmy kontroli wewnętrznej

System kontroli wewnętrznej dostosowany do skali i specyfiki działalności banku jest poddawany przez nadzorcę bankowego szczególnej analizie. Wiąże się to z koniecznością ustaleń w zakresie m.in. uprawnień i odpowiedzialności, niezależnych funkcji: rewizji wewnętrznej i zewnętrznej, oraz oceny zgodności (*compliance*) celem potwierdzenia stosowania przez bank mechanizmów kontrolnych według obowiązujących przepisów prawnych.

Zasada 15. Standardy etyczne i profesjonalne w sektorze finansowym

W praktyce gospodarczej występuje połączenie zasady 14 i 15, polegające na sprawdzaniu przez nadzorców bankowych prowadzonych procedur, instrukcji i procesów promujących wysokie standardy etyczne w celu:

- lepszego poznania klientów bankowych,
- zapobiegania wprowadzenia banku (operacji bankowych) w środowisko kryminalne.

4. Wnioski końcowe

W dobie globalizacji rynku finansowego standaryzacja systemu bankowego jest – jak się wydaje – procesem nieuniknionym. Zatem postępujące na poziomie ponadnarodowym ustalenia w zakresie wymogów ostrożnościowych opracowywane wspólnie przez Komitet Bazylejski ds. Nadzoru Bankowego, Bank Rozrachunków Międzynarodowych i inne instytucje finansowe stają się bezdyskusyjną potrzebą wszystkich uczestników „światowej wymiany pieniądza” (czyli tych, którzy ponoszą ryzyko bankowe).

Przedstawione zasady dotyczące regulacji wymogów ostrożnościowych stanowią podstawę do ustalanych następnie zaleceń nadzoru bankowego na poziomie krajowym. Trudno dyskutować, która z tych zasad jest mniej lub bardziej ważna, z pewnością jednak należy wspomnieć o dużej randze adekwatności kapitałowej, której ramy ustala Nowa Bazylejska Umowa Kapitałowa [10], analizowana wielokrotnie przez polskie grono bankowców (www.nbp.pl z 25 września 2004 r.). Bardziej szczegółowe rozwiązania w zakresie wymogów ostrożnościowych dla Polski są opracowane przez Komisję Nadzoru Bankowego⁷.

Wydaje się, że banki jako instytucje zaufania publicznego funkcjonujące na zasadzie międzynarodowych zdywersyfikowanych grup finansowych, dbając o dobro klientów i własną stabilizację finansową, powinny w coraz szerszym zakresie poddawać się trójpoziomowej formie kontroli: ponadnarodowej, krajowej oraz wewnętrznej realizowanej w ramach tradycyjnych form instytucjonalnych oraz audytu wewnętrznego.

⁷ Uchwała nr 5/2001 z 12 grudnia 2001 r. w sprawie zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania wymogów kapitałowych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka, w tym z tytułu przekroczenia limitów koncentracji wierzytelności, sposobu i szczegółowych zasad obliczania współczynnika wypłacalności banku, z uwzględnieniem powiązań banków z innymi podmiotami zależnymi lub działającymi w tym samym holdingu oraz określenia dodatkowych pozycji bilansu banku ujmowanych łącznie z funduszami własnymi w rachunku adekwatności kapitałowej oraz zakresu i sposobu ich wyznaczania (Dz.Urz. NBP 2002 nr 22 poz. 43, par. 2.1, z późn. zm.).

Literatura

- [1] Core Principles for Effective Banking Supervision No 30, Basel Committee on Banking Supervision, Basel 1997.
- [2] Kawulski A., Smykła B., *Nadzorcze normy ostrożnościowe według znowelizowanej ustawy Prawo bankowe na tle regulacji Unii Europejskiej (aspekty prawne)*, „Materiały i Studia” nr 156, Warszawa 2003.
- [3] Misińska D., Niewiadoma D., *Rachunkowość bankowa*, AE, Wrocław 2003.
- [4] Niewiadoma M., *Nowe regulacje nadzoru bankowego w aspekcie systemu kontroli finansowej – wybrane zagadnienia*, „Prawo Bankowe” 2005, nr 4.
- [5] Niewiadoma M., *Perspektywy rozwoju polskiej rachunkowości bankowej w zakresie adekwatności kapitałowej*, artykuł prezentowany na Zjeździe Katedr Rachunkowości w Ciechocinku 7-9 września 2003 r. (nie publikowany).
- [6] Opolski K., Wierzbą R., *ABC bankowości*, Olympus, Warszawa 1996.
- [7] *Rekomendacja H dotycząca kontroli wewnętrznej w banku*, NBP GINB KNB, Warszawa 2002.
- [8] Saunders E.J., *Audyt wewnętrzny i kontrola wewnętrzna w przedsiębiorstwach*, PIKW „Edu-kator”, Częstochowa 2003;
- [9] Saunders E.J., *Kontrola wewnętrzna w oddziałach banków*, FRRwP, Warszawa 1996.
- [10] The New Basel Capital Accord-Consultative Document, Basel Committee on Banking Supervision, 2003
- [11] Uchwała nr 4/2002 KNB z dnia 6 marca 2002 w sprawie trybu wykonywania nadzoru bankowego (Dz.Urz. NBP 2002 nr 6, poz. 10 z późn. zm.).
- [12] Uchwała nr 5/2001 z dnia 12 grudnia 2001 w sprawie zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania wymogów kapitałowych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka, w tym z tytułu przekroczenia limitów koncentracji wierzycelności, sposobu i szczegółowych zasad obliczania współczynnika wypłacalności banku, z uwzględnieniem powiązań banków z innymi podmiotami zależnymi lub działającymi w tym samym holdingu oraz określenia dodatkowych pozycji bilansu banku ujmowanych łącznie z funduszami własnymi w rachunku adekwatności kapitałowej oraz zakresu i sposobu ich wyznaczania (Dz.Urz. NBP z 2002 nr 22. poz. 43, par. 2.1, z późn. zm.);

REQUIREMENTS FOR EFFECTIVE BANKING SUPERVISION ON THE SUPRANATIONAL LEVEL IN THE PROCESS OF THE BANKS CONTROL

Summary

The process of harmonization the banking system on the international market is connected with the role of the banking supervision. The core principles for effective banking supervision have been worked out by the Basel Committee on Banking Supervision and Principles 6-15 which refer to regulations and requirement. The most important is Principle 6 referring to the capital adequacy and Principle 14 about the internal control mechanism. Supranational requirements have been the base for the national principles which are elaborated as internal banking law in Poland.

Dr Maria Niewiadoma jest adiunktem w Katedrze Teorii Rachunkowości i Analizy Finansowej na Wydziale Zarządzania i Informatyki.